

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1125

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 noiembrie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
128. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și măsuri specifice pentru digitalizare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	1–10	nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, precum și pentru modificarea art. 9 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.342/2024 privind aprobarea schemei „Ajutor de minimis” pentru aplicarea Programului de susținere a producției de legume cultivate în spații protejate”, pentru perioada 2024—2025.....
1.393. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii		11–16

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și măsuri specifice pentru digitalizare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Luând în considerare obiectivul din Planul național de redresare și reziliență al României privind revizuirea cadrului fiscal pentru consolidarea sistemului fiscal și pentru asigurarea eficienței a activității de colectare a veniturilor,

având în vedere necesitatea simplificării mecanismului de calcul, declarare și plată a obligațiilor fiscale datorate de persoanele fizice cu titlu de impozit pe venit și contribuții sociale obligatorii și a degrevării contribuabililor persoane fizice de obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, pentru declararea venitului estimat, a contribuției de asigurări sociale și a contribuției de asigurări sociale de sănătate, estimate, precum și în toate celelalte situații în care intervin modificări/recalculări/rectificări ale acestora,

ținând seama de obiectivele administrației fiscale de dezvoltare a serviciilor pentru contribuabili, de transformare digitală, precum și de simplificare a formularelor fiscale, transpunerea în format electronic a acestora și introducerea formularelor pre-completate/eliminarea obligațiilor de raportare, acolo unde este posibil, asumate prin Planul național de redresare și reziliență al României,

întrucât în lipsa reglementării unui cadru legal fiscal mai simplu în ceea ce privește declararea veniturilor realizate de persoanele fizice se creează premisele periclitării obiectivului de sprijinire a conformării voluntare a contribuabililor,

ținând cont de faptul că nepromovarea unor măsuri care să conducă la îmbunătățirea nivelului de conformare voluntară a contribuabililor ar afecta veniturile colectate de administrația fiscală și, pe cale de consecință, ar putea pune în pericol obiectivul de reducere a deficitului bugetar,

având în vedere faptul că nepromovarea prezentului act normativ ar avea consecințe negative cu privire la asigurarea, începând cu data de 1 ianuarie 2025, a declarațiilor fiscale necesare contribuabililor persoane fizice pentru declararea veniturilor, respectiv pentru obținerea calității de asigurat la sistemul național de sănătate, precum și în ceea ce privește adaptarea corespunzătoare a aplicațiilor informatice,

în considerarea faptului că măsurile nu pot fi adoptate printr-un alt instrument legislativ care să permită aplicarea acestora începând cu data de 1 ianuarie 2025,

având în vedere că nepromovarea reglementărilor în domeniul impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale obligatorii ar avea consecințele negative mai sus-menționate,

raportat la caracterul de industrie strategică de interes național al industriei naționale de apărare, este necesară adaptarea legislației pentru a răspunde în termen util cerințelor și provocărilor actuale în vederea implementării în cel mai scurt timp a investițiilor prin atragerea de fonduri europene, direcționarea de fonduri naționale și atragerea unor investitori privați.

Ținând cont de faptul că operatorii economici din industria națională de apărare care funcționează sub autoritatea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului au un rol-cheie pentru susținerea efortului de înzestrare a instituțiilor din cadrul Forțelor Sistemului Național de Apărare (FSNA) și

luând în considerare interesul esențial de securitate al României, angajamentele guvernamentale asumate în relația cu structurile NATO și ale Uniunii Europene, precum și pentru respectarea altor obligații asumate de România prin tratate, parteneriate strategice și înțelegeri internaționale, precum și faptul că realizarea acestor proiecte asigură și înființarea de noi locuri de muncă și dezvoltare economică,

observând limitările impuse de actualul cadru legal incident este necesară reglementarea asigurării operativității dezvoltării proiectelor și în ceea ce privește dezvoltarea modalității de dobândire a dreptului de proprietate asupra unor imobile aflate în prezent proprietate privată. Legislația actuală aplicabilă în ceea ce privește exproprierea, Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată, cu completările ulterioare, neasigurând condițiile necesare,

urgența se justifică prin considerarea dependenței României de materii prime, materiale și produse cu destinație militară realizate în afara Uniunii Europene, fapt ce generează vulnerabilități sistemice în ceea ce privește asigurarea unui cadru de apărare adaptat amenințărilor curente. Acoperirea cerințelor FSNA preponderent cu produse realizate în capacitățile industriei naționale de apărare este esențială pentru evitarea problemelor logistice generate de rutele de aprovizionare, fiind necesare identificarea și implementarea cu rapiditate de soluții.

Întrucât elementele prezentate definesc un context excepțional și vizează interesele economice și de securitate ale României, se are în vedere faptul că statul este obligat să ia măsuri imediate pentru asigurarea resurselor necesare bunei funcționări a FSNA prin dezvoltarea de capacități necesare realizării de produse militare, sensibile și strategice destinate utilizării ca arme, muniții și materiale de război.

Având în vedere faptul că Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, cu modificările și completările ulterioare, stabilește norme pentru protejarea sănătății publice, în special în spațiile publice închise, inclusiv protejarea minorilor împotriva fumatului, precum și faptul că sancțiunile complementare au rolul de a asigura aplicarea eficientă a reglementărilor,

ținând seama de rezultatele controalelor efectuate pe piață care au demonstrat că o parte semnificativă a operatorilor economici nu se conformează cerințelor impuse de lege, existând indicii clare că mulți operatori economici nu intenționează să remedieze situațiile constatate, în ciuda sancțiunilor aplicate,

având în vedere că sancțiunile complementare, cum ar fi suspendarea activității, sunt esențiale pentru a asigura respectarea legii și că acestea au rolul de a pune presiune pe operatorii economici pentru a adopta măsuri de conformare și pentru a preveni repetarea încălcărilor, iar în lipsa unor măsuri ferme, nerespectarea regulilor ar putea deveni o practică frecventă, iar scopul legii — protejarea sănătății publice — ar fi subminat,

având în vedere faptul că prevederile Legii nr. 349/2002, cu modificările și completările ulterioare, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în integralitate, iar contestarea în instanță a procesului-verbal de constatare a contravenției suspendă inclusiv sancțiunea complementară, fapt ce conduce la ineficiența sancțiunilor și să transmită un semnal greșit către operatorii economici, că nerespectarea regulilor instituite prin reglementare poate rămâne nepedepsită,

luând în considerare faptul că tinerii sunt mai expuși consumului de tutun și chiar și expunerea la fumat pasiv reprezintă riscuri majore pentru sănătate, Legea nr. 349/2002 având ca scop reducerea acestor riscuri,

fără o reglementare care să prevadă anumite excepții cu privire la sancțiunile complementare, este folosită ca o scăpare pentru operatorii economici care nu au intenția de a se conforma regulilor, sens în care subminează autoritatea normativă.

Necesitatea completării prevederilor Legii nr. 349/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu dispoziții referitoare la suspendarea aplicării sancțiunilor complementare este evidentă în contextul neconformării constatate și al riscurilor pentru sănătatea publică, cu preponderență a minorilor, și se impune, asigurând astfel că sancțiunile complementare își îndeplinesc rolul de descurajare a încălcărilor legii și de protejare a interesului public.

Luând în considerare necesitatea stabilirii calificărilor care pot fi obținute în funcție de filiere, profiluri sau specializări, precum și a standardelor de calificare astfel încât elevii să poată opta pentru obținerea unei calificări,

cunoscând faptul că în prezent sunt școlarizate 136 de calificări de nivel 3 și 69 de calificări de nivel 4 înscrise în Registrul național al calificărilor profesionale pentru care trebuie să se dezvolte trasee educaționale care să permită școlarizarea succesivă a 2 calificări, una de nivel 3 și una de nivel 4, se impune asigurarea dreptului la învățură, asigurarea predictibilității raporturilor juridice, pentru eliminarea unor posibile discriminări, precum și a unei perioade suficiente de timp pentru elaborarea standardelor ocupaționale, a standardelor de calificare, precum și a planurilor de învățământ și a programelor școlare specifice învățământului liceal tehnologic în noul context stabilit de Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere că, în ultimii ani, România a înregistrat o creștere semnificativă a cazurilor de dependență de droguri și alte substanțe periculoase, cu impact direct asupra sănătății publice,

luând în considerare faptul că România nu dispune de o rețea de centre specializate și integrate de tratare a dependențelor, iar cazurile sunt tratate fragmentar în spitale și secții de psihiatrie, care nu au capacitatea și resursele necesare pentru a oferi întregul tratament de specialitate și conex,

totodată, creșterea cazurilor de dependență în rândul copiilor și adolescenților necesită măsuri urgente pentru a preveni efectele devastatoare ale consumului de substanțe psihoactive asupra viitorului acestora și asupra societății. Grupurile vulnerabile, care au acces redus la servicii de sănătate, sunt și ele puternic afectate, iar lipsa unui cadru specializat de intervenție medicală agravează marginalizarea și stigmatizarea acestor persoane.

Se impune înființarea unor centre specializate ce ar reduce presiunea asupra structurilor medicale de urgență și a celor de psihiatrie, optimizând resursele medicale și reducând costurile economice pe termen lung asociate cu tratamentul adicțiilor.

Luând în considerare că este necesară adoptarea în regim de urgență a unui act normativ de nivel primar care să asigure temeiul juridic necesar implementării măsurilor propuse,

în considerarea faptului că aspectele prezentate mai sus vizează interesul public general și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 69, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Contribuabilii, pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit și care în anul fiscal anterior au înregistrat un venit brut anual mai mare decât echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro, începând cu anul fiscal următor au obligația determinării venitului net anual în sistem real. Cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea echivalentului în lei al sumei de 25.000 euro este cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României, pentru anul de realizare a venitului. Această categorie de contribuabili are obligația să completeze și să depună Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).”

2. La articolul 69¹, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Opțiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior. Pentru a reveni la sistemul anterior, contribuabilul completează corespunzător Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, aferentă veniturilor realizate în anul următor expirării perioadei de 2 ani, și depune formularul la organul fiscal competent, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(3) Opțiunea pentru determinarea venitului net anual în sistem real, inclusiv în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal, se exercită prin completarea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice cu informații privind determinarea venitului net anual în sistem real și depunerea formularului la organul fiscal competent în termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3). În acest caz, perioada de 2 ani fiscali cuprinde anul fiscal de realizare a veniturilor pentru care se depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin care se exercită opțiunea și anul fiscal următor acestuia.”

3. Articolul 69² se modifică și va avea următorul cuprins:
„Stabilirea impozitului pentru veniturile din activități independente pentru care venitul net anual se stabilește pe baza normelor de venit

Art. 69². — (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual se stabilește pe baza normelor de venit au obligația stabilirii impozitului anual datorat, pe baza Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit ajustate, după caz.

(2) Plata impozitului anual datorat determinat potrivit prevederilor alin. (1) se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzut la art. 122 alin. (3).”

4. La articolul 73, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Opțiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior. Pentru a reveni la sistemul anterior, contribuabilul completează corespunzător Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, aferentă veniturilor realizate în anul următor expirării perioadei de 2 ani, și depune formularul la organul fiscal competent, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(3) Opțiunea pentru determinarea venitului net anual în sistem real, inclusiv în cazul contribuabililor care încep să realizeze venituri în cursul anului fiscal, se exercită prin completarea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice cu informații privind determinarea venitului net anual în sistem real și depunerea formularului la organul fiscal competent în termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3). În acest caz, perioada de 2 ani fiscali cuprinde anul fiscal de realizare a veniturilor pentru care se depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice pentru care se exercită opțiunea și anul fiscal următor acestuia.”

5. La articolul 83, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alin. (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare și cele din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, au obligația înregistrării contractului încheiat între părți, precum și a modificărilor survenite ulterior, în termen de cel mult 30 de zile de la încheierea/producerea modificării acestuia, la organul fiscal competent. În situația în care bunul este deținut în comun, prin contractul de închiriere sau, după caz, prin actul de modificare a acestuia, se desemnează proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal care îndeplinește obligația înregistrării contractului încheiat între părți.

(7) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (6) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

6. La articolul 85, alineatele (4)⁹, (6) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4)⁹ Contribuabilii au obligația să completeze și să depună, la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(6) Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit/normei anuale de venit ajustate/venitului anual, după caz.

(8) Plata impozitului se efectuează la bugetul de stat până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzut la art. 122 alin. (3).”

7. La articolul 87, alineatele (2)—(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) au obligația de a depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3).

(3) Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, iar în situația în care contribuabilul înregistrează pierdere fiscală anuală, aceasta reprezintă pierdere definitivă.

(4) Impozitul anual datorat se plătește integral la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzut la art. 122 alin. (3).”

8. La articolul 106, alineatele (5) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) În cazul în care în cursul anului fiscal de realizare a veniturilor s-au înregistrat pierderi ca urmare a unor fenomene meteorologice nefavorabile ce pot fi asimilate dezastrelor naturale ca îngheț, grindină, polei, ploaie abundentă, secetă și inundații, precum și a epizootiilor ce afectează peste 30% din suprafețele destinate producției agricole vegetale/animalele

deținute, norma de venit se reduce proporțional cu pierderea respectivă, indiferent de modalitatea de desfășurare a activității, respectiv individual sau într-o formă de asociere.

(9) În cazul reducerii normelor de venit potrivit alin. (5) și (6), contribuabilul are obligația să calculeze venitul anual și impozitul anual prin diminuarea normei de venit aferente fiecărei categorii de produse vegetale/categorii de animale prevăzute la art. 105 alin. (2) corespunzător cu procentul reprezentând gradul de afectare stabilit potrivit procesului-verbal de constatare și evaluare a pagubelor, conform procedurii prevăzute la alin. (7), și să depună Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3)."

9. La articolul 107, alineatele (1), (2), (5)—(7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Impozitul pe venitul din activități agricole se calculează de către contribuabil prin aplicarea unei cote de 10% asupra venitului anual din activități agricole stabilit pe baza normei anuale de venit.

(2) Contribuabilul care desfășoară o activitate agricolă prevăzută la art. 103 alin. (1) pentru care venitul se determină pe baza normei anuale de venit are obligația de a depune anual, pentru veniturile anului anterior, Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3). Informațiile cuprinse în declarație vizează suprafețele cultivate în anul de realizare a venitului și/sau animalele/familiiile de albine deținute la data de 25 mai inclusiv a anului de realizare a venitului, de către contribuabili/asocieri fără personalitate juridică. Modificarea pe parcursul anului de realizare a venitului a structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale cultivate, a numărului de capete de animale/familii de albine deținute de contribuabili/asocieri fără personalitate juridică nu conduce la recalcularea normei anuale de venit.

(5) În cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, obligația depunerii declarației anuale de venit pentru asocierile fără personalitate juridică și entitățile supuse regimului transparenței fiscale la organul fiscal competent revine asociatului care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația cuprinde și cota de distribuire ce revine fiecărui membru asociat din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii. Asociatul desemnat are obligația transmiterii către fiecare membru asociat a informațiilor referitoare la venitul impozabil ce îi revine corespunzător cotei de distribuire din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii, în cadrul aceluiași termen.

(6) Contribuabilii care realizează venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură au obligația să determine venitul anual/venitul net anual impozabil/pierdere netă anuală la nivelul fiecărei surse de venit din cadrul categoriei.

(7) Plata impozitului anual datorat se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzut la art. 122 alin. (3)."

10. La articolul 118 alineatul (2), litera b) și alineatul (22) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) venitul net anual impozabil care se determină prin însumarea tuturor veniturilor nete anuale, recalculate, prevăzute la lit. a), din care se deduc contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit prevederilor titlului V, cu excepția diferenței de contribuție de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 174 alin. (6).

(22) Contribuția de asigurări sociale deductibilă potrivit prevederilor alin. (2) lit. b) și alin. (21) lit. b) se stabilește proporțional cu ponderea venitului net anual determinat în sistem real în total veniturile cumulate potrivit prevederilor art. 148 alin. (3), aplicată asupra contribuției de asigurări sociale calculate potrivit art. 151 alin. (1)."

11. Articolele 120 și 120¹ se abrogă.

12. Articolul 122 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice

Art. 122. — (1) Contribuabilii au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, în cazul în care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri/pierderi, după caz, din următoarele categorii de venit:

- a) activități independente;
- b) drepturi de proprietate intelectuală;
- c) cedarea folosinței bunurilor;
- d) investiții;
- e) activități agricole, silvicultură și piscicultură;
- f) alte surse.

(2) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice se depune și în cazul în care în cursul anului fiscal contribuabilii prevăzuți la alin. (1) încep sau încetează o activitate, potrivit legii, respectiv încep să obțină venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendare și din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal plătite de persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, pentru care impunerea este finală, precum și în situația în care întrerup temporar activitatea sau intră în suspendare temporară a activității potrivit legislației în materie, respectiv în situațiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale sau în cazul încetării valabilității, în cursul anului fiscal, a contractelor de închiriere încheiate între părți.

Contribuabilii care realizează venituri impuse pe baza normelor de venit ajustează norma anuală de venit prin reducerea acesteia proporțional cu perioada în care nu au desfășurat activitate.

(3) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice se completează și se depune la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor. Prevederea se aplică și în situațiile prevăzute la alin. (2).

(4) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice se completează pentru fiecare sursă din cadrul fiecărei categorii de venit, indiferent de modalitatea de determinare a venitului net anual/câștigului net anual, după caz, în vederea stabilirii și declarării impozitului pe venit, respectiv a pierderii fiscale anuale. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat este venitul net/pierdere distribuită din asociere.

(5) În cazul contribuabililor persoane fizice cu handicap grav sau accentuat, care desfășoară activități independente/activități agricole, silvicultură și piscicultură, în mod individual și/sau într-o formă de asociere, pentru care venitul net se determină pe baza normelor anuale de venit sau în sistem real sau care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală conform dispozițiilor art. 72¹ sau 73, venitul net anual sau venitul net anual impozabil, după caz, se reduce proporțional cu numărul de zile calendaristice pentru care contribuabilul realizează venituri scutite potrivit art. 60 pct. 1, prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui în care a fost obținut certificatul care atestă încadrarea în gradul de handicap. Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil pentru venitul net anual sau venitul net anual impozabil, după caz, redus proporțional cu numărul de zile în care beneficiază de scutirea de la plata impozitului.

(6) Sunt exceptați de la obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în vederea stabilirii și declarării impozitului pe venit, contribuabilii care realizează:

- a) venituri din cele prevăzute la alin. (1) pentru care impozitul se reține la sursă și reprezintă impozit final;
- b) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în declarațiile specifice;
- c) venituri din pensii;
- d) venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal;

e) venituri din premii și din jocuri de noroc;

f) venituri din vânzarea energiei electrice în calitate de prosumatori exceptați/scuțiți, potrivit legii, de la plata obligațiilor fiscale aferente cantității de energie electrică produse pentru autoconsum, precum și pentru excedentul vândut furnizorilor.

(7) Contribuabilii care realizează venituri prevăzute la alin. (1) pentru care impozitul se reține la sursă și care datorează contribuția de asigurări sociale și/sau contribuția de asigurări sociale de sănătate, potrivit prevederilor titlului V — Contribuții sociale obligatorii, au obligația, după caz, de a depune declarația prevăzută la alin. (1) în vederea stabilirii, declarării și plății contribuțiilor sociale obligatorii.

(8) Modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuții sociale datorate de persoanele fizice se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(9) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice constituie titlu de creanță fiscală în sensul Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare."

13. La articolul 123, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(7) Plata impozitului anual datorat pentru venitul net anual/venitul net anual impozabil/câștigul net anual impozabil se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzut la art. 122 alin. (3)."

14. La articolul 123¹, alineatele (3) și (3¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"(3) Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 78 alin. (6) și art. 82 alin. (6) obligația calculării și plății sumei prevăzute la alin. (1) revine organului fiscal competent, pe baza cererii depuse de aceștia până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3), sub sancțiunea decăderii. Distribuirea sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul pe venitul datorat poate fi solicitată prin cerere pentru aceiași beneficiari pentru o perioadă de cel mult 2 ani și va putea fi reînnoită după expirarea perioadei respective.

(3¹) Contribuabilii prevăzuți la art. 78 alin. (6) și art. 82 alin. (6) pot opta pentru depunerea cererii la entitatea nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii/unitatea de cult, beneficiară a sumei. Entitatea nonprofit/Unitatea de cult are obligația de a transmite, prin mijloace electronice de transmitere la distanță, la organul fiscal competent un formular prin care centralizează cererile primite de la contribuabili, până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3), sub sancțiunea decăderii."

15. La articolul 125, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(4) Asocierile au obligația să depună la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului, declarația anuală de venit, care cuprinde și distribuția venitului net/pierderii aferent(e) asociaților conform modelului stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F."

16. La articolul 130, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(4) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform dispozițiilor alin. (1) au obligația să le declare în Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3), precum și să efectueze calculul și plata impozitului datorat, în cadrul aceluiași termen, cu luarea în considerare a metodei de evitare a dublei impuneri, prevăzută de convenția de evitare a dublei impuneri."

17. La articolul 131, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(2) Contribuabilii persoane fizice rezidente care realizează un venit și care, potrivit convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, poate fi impus în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda scutirii, respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România și se înscrie în Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal de depunere, prevăzut la art. 122 alin. (3)."

18. La articolul 133, după alineatul (28) se introduc două noi alineate, alin. (29) și (30), cu următorul cuprins:

"(29) Prevederile art. 83 alin. (6) referitoare la desemnarea proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal care îndeplinește obligația de înregistrare a contractului de închiriere nu se aplică în cazul contractelor de închiriere, aflate în derulare la data de 1 ianuarie 2025, precum și în cazul actelor de modificare a acestora, înregistrate la organul fiscal anterior acestei date.

(30) În cazul contribuabililor care au exprimat opțiunea de determinare a veniturilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, anterior anului 2025, perioada în care aplică determinarea venitului net în sistem real se calculează conform regulilor în vigoare la data exprimării opțiunii și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă de 2 ani fiscali consecutivi dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior. Pentru a reveni la sistemul anterior, contribuabilul completează corespunzător Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, aferentă veniturilor realizate în anul următor expirării perioadei de 2 ani, și depune formularul la organul fiscal competent, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122 alin. (3)."

19. La articolul 135¹, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(3) În aplicarea prevederilor art. 148, 151, 170, 174 și 174¹, la verificarea încadrării venitului în plafoanele anuale, precum și la stabilirea bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale, respectiv al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate se ia în calcul valoarea salariului minim brut pe țară stabilit prin hotărâre a Guvernului, în vigoare la data de 1 ianuarie a anului de realizare a venitului pentru care se stabilesc contribuțiile sociale, indiferent dacă în cursul aceluiași an se utilizează mai multe valori ale salariului minim brut pe țară."

20. Articolul 148 se modifică și va avea următorul cuprins:

"Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹)

Art. 148. — (1) Persoanele fizice care în anul fiscal pentru care se depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice prevăzută la art. 122 au realizat venituri din activitățile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹), din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, a căror valoare anuală cumulată este cel puțin egală cu 12 salarii minime brute pe țară, datorează contribuția de asigurări sociale la o bază de calcul stabilită potrivit alin. (2).

(2) Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale, în cazul persoanelor care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹), o reprezintă venitul ales de contribuabil, care nu poate fi mai mic decât:

a) nivelul de 12 salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 12 salarii minime brute pe țară inclusiv și 24 de salarii minime brute pe țară;

b) nivelul de 24 de salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cel puțin egale cu 24 de salarii minime brute pe țară.

(3) Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 12 salarii minime brute pe țară sau de cel puțin 24 de salarii minime brute pe țară, după caz, se efectuează prin cumularea veniturilor nete și/sau a normelor anuale de venit din activități independente determinate potrivit art. 68 și 69, a venitului brut realizat în baza contractelor de activitate sportivă potrivit art. 68¹, precum și a veniturilor nete din drepturi de proprietate intelectuală determinate potrivit art. 72, art. 72¹ și 73, realizate în anul pentru care se datorează contribuția.

(4) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) care nu se încadrează în plafonul de cel puțin 12 salarii prevăzut la alin. (3) pot opta pentru plata contribuției de asigurări sociale pentru anul de realizare a venitului la un venit ales, care nu poate fi mai mic decât nivelul prevăzut la alin. (2) lit. a). Exercițarea opțiunii se efectuează anual prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice prevăzute la art. 122, până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3)."

21. Articolul 151 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea, declararea și plata contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează veniturile prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹)

Art. 151. — (1) Contribuabilii prevăzuți la art. 148 alin. (1) și (4) calculează contribuția de asigurări sociale prin aplicarea cotei prevăzute la art. 138 lit. a) asupra bazei anuale de calcul menționate la art. 148 alin. (2), depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal prevăzut la art. 122 alin. (3) și au obligația de a efectua plata acesteia în cadrul aceluiași termen.

(2) Prevederile alin. (1), precum și cele ale art. 148 sunt aplicabile și în cazul contribuabililor care în cursul anului fiscal încep o activitate independentă și/sau încep să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală, precum și în cazul celor care intră în suspendare temporară a activității potrivit legislației în materie ori își încetează activitatea.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 148 alin. (1) și (2), pentru contribuabilii care datorează contribuția de asigurări sociale și care în cursul anului de realizare a venitului se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuției potrivit dispozițiilor art. 150, baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale o reprezintă venitul ales de contribuabil, care nu poate fi mai mic decât echivalentul salariului minim brut pe țară înmulțit cu numărul de luni calculat de la începutul anului în care se produce evenimentul până la luna în care contribuabilul se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuției. Dacă venitul anual realizat corespunzător lunilor de activitate luate în calcul, cumulat conform dispozițiilor art. 148 alin. (3), din una sau mai multe surse de venituri, este sub nivelul plafonului minim astfel recalculat, contribuabilul nu datorează contribuția de asigurări sociale pentru anul respectiv.

(4) În situația în care persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 137 lit. b) și b¹) au efectuat plăți înainte de termenul legal prevăzut de lege în contul contribuției de asigurări sociale datorate pentru anul în care sunt realizate veniturile, iar venitul realizat cumulat din una sau mai multe surse de venituri este sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, precum și în cazul persoanelor care au optat pentru plata contribuției sau al celor care se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuției potrivit art. 150, contribuția plătită nu se restituie, aceasta fiind valorificată la stabilirea elementelor necesare determinării dreptului de pensie, potrivit legii.

(5) Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală prevăzuți la art. 72 alin. (2), precum și plătitorii de venituri în baza contractelor de activitate sportivă prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) stabilesc contribuția de asigurări sociale datorată de către beneficiarul venitului prin aplicarea cotei prevăzute la art. 138 lit. a) asupra bazei de calcul menționate la art. 148 alin. (2).

(6) Pentru persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau venituri în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, obținute de la un singur plătitor de venit, iar nivelul venitului net sau brut, după caz, estimat, pentru anul curent, este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară, plătitorul de venit are obligația să calculeze la o bază de calcul stabilită potrivit art. 148 alin. (2), să rețină și să plătească contribuția de asigurări sociale. În contractul încheiat între părți se precizează obligația plătitorului de venit de a calcula, reține și plăti contribuția prin reținere la sursă, precum și venitul ales pentru care datorează contribuția, în anul de realizare a venitului. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției aferente venitului ales precizat în contract.

(7) În situația în care veniturile prevăzute la alin. (6) sunt realizate din mai multe surse, iar veniturile nete sau brute, după caz, estimate a se realiza de la cel puțin un plătitor de venit sunt egale sau mai mari decât nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, contribuabilul desemnează prin contractul încheiat între părți plătitorul de venit de la care venitul realizat este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară și care are obligația să

calculeze la o bază de calcul stabilită potrivit art. 148 alin. (2), să rețină și să plătească contribuția și stabilește venitul ales pentru care datorează contribuția, în anul de realizare a venitului. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției aferente venitului ales precizat în contract.

(8) Plătitorii de venit prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) și art. 72 alin. (2) care, potrivit alin. (6) sau (7), au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale depun declarația prevăzută la art. 147 alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care aceasta a fost reținută. Plata contribuției de asigurări sociale se efectuează în cadrul aceluiași termen.

(9) În cazul în care contribuabilii realizează venituri din cele prevăzute la art. 137 alin. (1) lit. b) și b¹), pentru care s-au aplicat prevederile alin. (6) sau (7), după caz, contribuția reținută de către plătitorul de venit fiind aferentă unei baze de calcul mai mici decât nivelul a 24 de salarii minime brute pe țară, iar nivelul veniturilor cumulate realizate prevăzute la art. 148 alin. (3) este cel puțin egal cu 24 de salarii minime brute pe țară, aceștia au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3), în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale aferente unei baze de calcul egale cu venitul ales care nu poate fi mic decât nivelul a 24 de salarii minime brute pe țară. În acest caz, contribuția reținută de către plătitorul de venit este luată în calcul la stabilirea contribuției de asigurări sociale datorate de către respectivii contribuabili.

(10) Prevederile alin. (6) și (7) nu se aplică în cazul în care nivelul venitului net din drepturi de proprietate intelectuală sau nivelul venitului brut în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reține la sursă, estimat a se realiza pe fiecare sursă de venit, este sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, iar nivelul venitului net sau brut, după caz, cumulat realizat este cel puțin egal cu 12 salarii minime brute pe țară. În această situație, contribuabilul are obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3).

(11) Plătitorii de venituri prevăzuți la art. 72 alin. (2) și art. 68¹ alin. (2) eliberează, la solicitarea contribuabililor care au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la art. 122, o informare cu privire la nivelul contribuției de asigurări sociale reținute la sursă.

(12) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, constituie titlu de creanță fiscală în sensul Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(13) Persoanele fizice prevăzute la art. 148 alin. (1) și (4) pot efectua plăți reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată, oricând până la împlinirea termenului de plată.

(14) Se pot acorda bonificații de până la 10% din contribuția de asigurări sociale, datorată și plătită. Nivelul bonificației, termenele de plată și condițiile de acordare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat.

(15) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (14) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor emis în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii anuale a bugetului de stat prin care stabilește acordarea bonificațiilor.

(16) Organul fiscal central transmite în sistem informatic Casei Naționale de Pensii Publice informațiile înscrise în declarația prevăzută la alin. (1) necesare, potrivit legii, stabilirii, în sistemul public de pensii, a stagiului de cotizare realizat și a punctajului lunar, în vederea acordării prestațiilor de asigurări sociale potrivit legii. Informațiile necesare, precum și procedura de transmitere a acestora se stabilesc prin protocol încheiat între A.N.A.F. și Casa Națională de Pensii Publice.”

22. Articolul 170 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează veniturile prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)—h)

Art. 170. — (1) Persoanele fizice care în anul fiscal pentru care se depune declarația prevăzută la art. 122 au realizat

venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), din una sau mai multe surse, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază anuală de calcul egală cu suma rezultată prin cumularea venitului net anual realizat/brut sau normei anuale de venit, respectiv a normei anuale de venit ajustate, după caz, stabilite potrivit art. 68, 68¹ și 69, după caz, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară. La determinarea bazei anuale de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate nu se iau în considerare pierderile fiscale anuale prevăzute la art. 118.

(2) Persoanele fizice care în anul fiscal pentru care se depune declarația prevăzută la art. 122 au realizat venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h), din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază de calcul stabilită potrivit alin. (3), dacă în anul de realizare a veniturilor valoarea cumulată a acestora este cel puțin egală cu 6 salarii minime brute pe țară.

(3) Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h) o reprezintă:

a) nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 6 salarii minime brute pe țară inclusiv și 12 salarii minime brute pe țară;

b) nivelul de 12 salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 12 salarii minime brute pe țară inclusiv și 24 de salarii minime brute pe țară;

c) nivelul de 24 de salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cel puțin egale cu 24 de salarii minime brute pe țară

(4) Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 6, 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară, după caz, se efectuează prin cumularea veniturilor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h), după cum urmează:

a) venitul net din drepturi de proprietate intelectuală, stabilit după acordarea cotei de cheltuieli forfetare prevăzute la art. 72 și 72¹, precum și venitul net din drepturi de proprietate intelectuală determinat potrivit prevederilor art. 73;

b) venitul net distribuit din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit prevederilor titlului II sau titlului III, determinat potrivit prevederilor art. 125 alin. (8) și (9);

c) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, stabilite potrivit art. 84—85;

d) venitul și/sau câștigul/câștigul net din investiții, stabilit conform dispozițiilor art. 94—97. În cazul veniturilor din dobânzi se iau în calcul sumele plătite, diminuate cu impozitul reținut, iar în cazul veniturilor din dividende se iau în calcul dividendele plătite, diminuate cu impozitul reținut, distribuite începând cu anul 2018;

e) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din activități agricole, silvicultură și piscicultură, stabilite potrivit art. 104—106;

f) venitul brut, câștigul și/sau venitul impozabil din alte surse, stabilit potrivit art. 114—116.

(5) La încadrarea în plafonul prevăzut la alin. (4) nu se iau în calcul veniturile neimpozabile, prevăzute la art. 93 și 105.”

23. Articolul 174 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea, declararea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)

„Art. 174. — (1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se calculează de către contribuabilii care în anul fiscal pentru care se depune declarația prevăzută la art. 122 au realizat venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), altele decât cele prevăzute la art. 68¹, prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 156 asupra bazei anuale de calcul prevăzute la art. 170 alin. (1).

(2) Persoanele fizice care au realizat venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), altele decât cele prevăzute la art. 68¹, și au înregistrat pierdere fiscală sau un venit net anual egal cu zero nu datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 170 alin. (1). Acestea pot opta pentru

plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 180 alin. (1).

(3) Persoanele fizice care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) stabilesc și declară contribuția, depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la termenele și în condițiile prevăzute la titlul IV — Impozitul pe venit, pentru persoanele fizice care realizează venituri din activități independente.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), persoanele fizice care în cursul anului fiscal obțin exclusiv venituri din activități independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care plătitorii de venituri au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate în situația în care baza anuală de calcul, din una sau mai multe surse de venit cumulate, este mai mică sau egală cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară, nu au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate.

(5) În cazul veniturilor realizate în baza contractelor de activitate sportivă, plătitorii veniturilor prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) calculează și rețin contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către beneficiarul venitului, la momentul plății venitului, prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul egale cu venitul brut, care nu poate fi mai mare decât cea corespunzătoare unei baze anuale de calcul egale cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară. Plătitorul de venit depune declarația prevăzută la art. 147 alin. (1) și plătește contribuția până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținută.

(6) În situația în care baza de calcul prevăzută la art. 170 alin. (1), cumulată din una sau mai multe surse de venit din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), corespunzătoare veniturilor realizate sau pentru care s-a aplicat reținerea la sursă în cursul anului, după caz, este mai mică decât cea corespunzătoare unei baze de calcul egale cu nivelul de 6 salarii minime brute pe țară, persoanele fizice datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, respectiv o diferență de contribuție de asigurări sociale de sănătate, după caz, până la nivelul celei corespunzătoare bazei de calcul egale cu 6 salarii minime brute pe țară și depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice în termenul prevăzut la art. 122 alin. (3).

(7) Diferența de contribuție de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (6) nu se datorează în cazul în care, în anul fiscal pentru care se depune declarația prevăzută la art. 122, persoana fizică a realizat venituri:

a) din salarii și asimilate salariilor la un nivel cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară; sau

b) din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h), pentru care datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la un nivel cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară.

(8) Prevederile alin. (7) se aplică și persoanelor fizice care în anul precedent:

a) s-au încadrat în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. a)—c) și e)—g);

b) au optat pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 180 alin. (1).

(9) Persoanele fizice care au realizat venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) și care în cursul aceluiași an fiscal au optat pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 180 alin. (1) depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice în termenul prevăzut la art. 122 alin. (3). În acest caz, contribuția datorată potrivit art. 180 alin. (2) pentru anul în care au fost realizate veniturile este luată în calcul la stabilirea contribuției anuale calculate potrivit art. 170 alin. (1), astfel:

a) în cazul în care baza anuală de calcul prevăzută la art. 170 alin. (1) este mai mare decât nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, datorează diferența de contribuție între cea aferentă bazei anuale de calcul și cea prevăzută la art. 180 alin. (2);

b) în cazul în care baza anuală de calcul prevăzută la art. 170 alin. (1) este mai mică sau egală cu nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, datorează contribuția prevăzută la art. 180 alin. (2).

(10) În situația în care, în cursul anului de realizare a veniturilor, persoanele fizice obțin, din una sau mai multe surse de venit, venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b), în vederea determinării contribuției de asigurări sociale de sănătate de plată se ia în calcul contribuția reținută la sursă de către plătitorii de venituri prevăzuți la art. 68¹ alin. (2).

(11) În situația în care, în cursul anului de realizare a veniturilor, persoanele fizice realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) și contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută la sursă, de către plătitorii de venituri prevăzuți la art. 68¹ alin. (2), este mai mare decât cea corespunzătoare unei baze de calcul egale cu nivelul de 60 de salarii minime brute pe țară, acestea au obligația recalculării contribuției de asigurări sociale de sănătate, prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3). Pentru diferența de contribuție de asigurări sociale de sănătate rezultată în plus, în urma recalculării, persoana fizică are obligația calculării, declarării și plății impozitului pe venit.

(12) Diferența de contribuție de asigurări sociale de sănătate rezultată în plus, în urma recalculării stabilite conform dispozițiilor alin. (11), în cazul contribuabililor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 68¹, se compensează/se restituie, după caz, potrivit prevederilor art. 167, respectiv art. 168 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(13) Plătitorii de venituri prevăzuți la art. 68¹ alin. (2) au obligația de a elibera persoanelor fizice beneficiare de astfel de venituri, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent, pentru anul precedent, un document cu privire la nivelul contribuției de asigurări sociale de sănătate reținute la sursă, în vederea stabilirii de către aceștia a diferenței de contribuție de asigurări sociale de sănătate, prevăzută la alin. (6) sau (11), după caz.

(14) Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122, constituie titlu de creanță fiscală în sensul Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(15) Plata contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate se efectuează până la termenul legal de depunere a declarației prevăzut la art. 122 alin. (3).

(16) Persoanele fizice prevăzute la art. 170 alin. (1) pot efectua plăți reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată, oricând până la împlinirea termenului de plată.

(17) Se pot acorda bonificații de până la 10% din contribuția de asigurări sociale de sănătate. Nivelul bonificației, termenele de plată și condițiile de acordare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat.

(18) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (17) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor emis în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii anuale a bugetului de stat prin care stabilește acordarea bonificațiilor."

24. Articolul 174¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea, declararea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h)

„Art. 174¹. — (1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate se calculează de către contribuabilii prevăzuți la art. 170 alin. (2) prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 156 asupra bazei anuale de calcul menționate la art. 170 alin. (3).

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h) stabilesc și declară contribuția, depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3), dacă realizează venituri peste plafonul prevăzut la art. 170 alin. (4), după caz.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlului II sau III, pentru care contribuția de asigurări sociale de sănătate se reține la sursă, obținute de la un singur plătitor de venit, iar nivelul net estimat al acestor venituri, pentru anul curent, este cel puțin egal cu 6 salarii minime brute

pe țară, plătitorul de venit are obligația să calculeze contribuția de asigurări sociale de sănătate prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul stabilite la art. 170 alin. (3), să rețină și să o plătească. În contractul încheiat între părți se precizează obligația plătitorului de venit de a calcula, reține și plăti contribuția prin reținere la sursă, în anul în curs. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției anuale datorate. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală care au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate sunt cei prevăzuți la art. 72 alin. (2).

(4) În cazul persoanelor fizice care realizează venituri din cele prevăzute la alin. (3) din mai multe surse și/sau categorii de venituri, iar veniturile nete estimate a se realiza de la cel puțin un plătitor de venit sunt egale sau mai mari decât nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, contribuabilul desemnează, prin contractul încheiat între părți, plătitorul de venit de la care venitul realizat este cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară și care are obligația să calculeze contribuția de asigurări sociale de sănătate prin aplicarea cotei de contribuții prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul stabilite la art. 170 alin. (3), să rețină și să plătească contribuția pentru anul în curs. Nivelul contribuției calculate și reținute la fiecare plată de către plătitorul de venit este cel stabilit de părți, până la concurența contribuției datorate.

(5) Plătitorii veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă sau din asocieri cu persoane juridice, care potrivit alin. (3) sau (4) au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate, depun declarația prevăzută la art. 147 alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care aceasta a fost reținută. Plata contribuției de asigurări sociale de sănătate se efectuează în cadrul aceleiași termen.

(6) Contribuabilii care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlului II sau III, pentru care s-au aplicat prevederile alin. (4), contribuția reținută de către plătitorul de venit fiind aferentă unei baze de calcul mai mici decât nivelul a 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară, iar nivelul venitului net cumulat realizat este cel puțin egal cu 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară, au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul prevăzut la art. 122 alin. (3), în vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate aferente unei baze de calcul egale cu nivelul a 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară în vigoare în anul pentru care se datorează contribuția. În acest caz, contribuția reținută de către plătitorul de venit este luată în calcul la stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de către respectivii contribuabili.

(7) Plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (3) și (4) eliberează, la solicitarea contribuabililor care au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, un document cu privire la nivelul contribuției de asigurări sociale de sănătate reținute la sursă. Documentul eliberat contribuabilului, la solicitarea acestuia, nu reprezintă un formular tipizat.

(8) Prevederile alin. (3) și (4) nu se aplică în cazul în care nivelul venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, al venitului net din arendă sau al venitului net din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlului II sau III, pentru care impozitul se reține la sursă, estimat a se realiza pe fiecare sursă și/sau categorie de venit, este sub nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, dar nivelul cumulat al acestor venituri este cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară. În această situație, contribuabilul are obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la termenul și în condițiile stabilite la art. 122.

(9) În vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate, persoanele fizice prevăzute la alin. (3) și (4), pentru care plătitorii de venit au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate, care realizează și alte venituri de natura celor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h), au obligația depunerii Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la termenul legal de depunere prevăzut la art. 122

alin. (3), cu excepția situației în care veniturile realizate se încadrează în plafonul pentru care plătitorii de venituri au reținut la sursă contribuția de asigurări sociale de sănătate, iar nivelul contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate pentru veniturile obținute în anul de realizare a veniturilor este egal cu nivelul contribuției de asigurări sociale de sănătate reținute în cursul anului fiscal de către plătitorii de venituri.

(10) În situația în care persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) au optat pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate și încep, în cursul aceluiași an fiscal în care au exercitat opțiunea, să realizeze venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h), depun Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în termenul prevăzut la art. 122 alin. (3), dacă veniturile realizate sunt cel puțin egale cu nivelul a 6 salarii minime brute pe țară. În acest caz, contribuția datorată potrivit art. 180 alin. (2) pentru anul în care au fost realizate veniturile este luată în calcul la stabilirea contribuției anuale calculate potrivit alin. (1), cu excepția situației în care aceasta este luată în calcul potrivit prevederilor art. 174 alin. (9).

(11) În vederea stabilirii contribuției de asigurări sociale de sănătate în situația prevăzută la alin. (10) se procedează astfel:

a) în cazul în care baza anuală de calcul este cea prevăzută la art. 170 alin. (3) lit. b) sau c), se datorează diferența de contribuție între cea aferentă bazei anuale de calcul și cea prevăzută la art. 180 alin. (2);

b) în cazul în care baza anuală de calcul este cea prevăzută la art. 170 alin. (3) lit. a), se datorează contribuția prevăzută la art. 180 alin. (2).

(12) Prevederile art. 174 alin. (14)—(18) se aplică în mod corespunzător.”

25. La titlul V capitolul III, titlul secțiunii a 10-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 10-a

Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care optează pentru plata contribuției în anul curent”

26. Articolul 180 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care optează pentru plata contribuției

Art. 180. — (1) Pot opta în anul curent pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate:

a) persoanele fizice care încep în cursul anului fiscal să desfășoare activități independente, altele decât cele din contracte sportive încheiate potrivit Legii nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele care au înregistrat pierdere fiscală în anul fiscal anterior sau un venit net anual egal cu zero;

b) persoanele fizice care realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)—h);

c) persoanele fizice care nu realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 155 și nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 alin. (1);

d) persoanele fizice care realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 155, pentru care nu se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru anul în care exercită opțiunea, prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul, reprezentând valoarea a 6 salarii de bază minime brute pe țară, în vigoare la data de 1 ianuarie a anului pentru care se datorează contribuția.

(3) Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată se evidențiază în Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin care se exercită opțiunea prevăzută la alin. (1) și care se depune oricând în cursul anului în care se optează pentru plata contribuției.

(4) În cazul persoanelor fizice care optează în anul curent pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit alin. (1) și obțin venituri anuale din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)—h), din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, se aplică prevederile art. 174 și/sau 174¹, după caz.

(5) În cazul persoanelor fizice care optează în anul curent pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit alin. (1), iar în cursul aceluiași an, ulterior exprimării opțiunii, se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției potrivit art. 154 alin. (1), contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată potrivit alin. (2) nu se recalculează.”

27. Articolul 182 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Plata contribuției

Art. 182. — Termenul de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit art. 180 alin. (2) pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) este până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui în care s-a exercitat opțiunea.”

28. Articolul 183 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Prevederi privind încetarea plății contribuției de asigurări sociale de sănătate

Art. 183. — (1) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. b)—d), care au decedat în perioada pentru care sunt asigurate potrivit legii, contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată este cea aferentă perioadei de până la luna în care survine decesul.

(2) Recalcularea contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (1) se efectuează din oficiu. Procedura privind recalcularea din oficiu a contribuției de asigurări sociale de sănătate se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

29. După articolul 220⁷ se introduce un nou capitol, capitolul X — Dispoziții tranzitorii, alcătuit din articolul 220⁸, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL X Dispoziții tranzitorii

Dispoziții tranzitorii

Art. 220⁸. — (1) Pentru veniturile realizate în anul fiscal 2024, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării venitului.

(2) În cazul persoanelor fizice care au optat pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în cursul anului 2024, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare în anul 2024.”

Art. II. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. I intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2025.

(2) Prevederile art. I pct. 1—4, 6—10, 12—17, 18 referitoare la dispozițiile art. 133 alin. (30) și pct. 19—24 se aplică începând cu veniturile aferente anului 2025.

Art. III. — (1) Începând cu veniturile aferente anului 2025, Agenția Națională de Administrare Fiscală transmite contribuabilului Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 122 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, precompletată cu datele privind veniturile realizate și impozitul pe venit datorat, baza de calcul al contribuției de asigurări sociale și al contribuției de asigurări sociale de sănătate, precum și cuantumul contribuțiilor datorate, pentru anul de realizare a venitului, conform informațiilor disponibile în bazele de date.

(2) Procedura de precompletare, verificare și transmitere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se emite în termen de 180 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. IV. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite ordinul prevăzut la art. I pct. 5.

Art. V. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare în domeniul gestionării creanțelor bugetare și a deficitului bugetar pentru bugetul general consolidat al României în anul 2024, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 6 septembrie 2024, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul I, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (9), cu următorul cuprins:

„(9) Prevederile prezentului articol și ale art. II—XV se aplică în mod corespunzător și pentru penalitățile calculate potrivit art. 5

alin. (3) din Legea nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, republicată, datorate pentru achitarea cu întârziere a timbrului reglementat de această lege și stabilite de către organele de inspecție economico-financiară prin dispoziții obligatorii.”

2. La articolul XXII, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Se exceptează de la prevederile alin. (1) și (2) cheltuielile aferente obținerii finanțării și implementării proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile și rambursabile, precum și cele din Planul național de redresare și reziliență al României și Fondul pentru modernizare, cheltuielile aferente implementării Planului strategic PAC 2023—2027, precum și transferurile, respectiv cheltuielile cu investițiile din domeniul cultură, asistență socială, educație, sănătate, apărare națională, al administrării finanțelor publice, industria de apărare, Administrația Prezidențială, Senatul României și Camera Deputaților, cheltuielile aferente obligațiilor stabilite prin candidatura României pentru asigurarea sediului Centrului European de Competențe în domeniul Securității Cibernetică, cheltuielile efectuate în scopul combaterii și prevenției adicției de jocuri de noroc, cele necesare achiziționării de imobile care intră în patrimoniul statului român pentru care au fost încheiate angajamente legale înainte de 5 septembrie 2024, cheltuielile finanțate din sumele constituite din încasările obținute în urma scoaterii la licitație a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cheltuielile a căror finanțare se asigură din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, cheltuielile reprezentând contravaloarea expropriilor aferente lucrărilor de utilitate publică de interes național efectuate în conformitate cu prevederile Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele implementate de autoritățile de reglementare pentru desfășurarea activității acestora în bune condiții.”

Art. VI. — Prevederile art. XXII alin. (1) și (2) și ale art. XXVII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în cazul Consiliului Superior al Magistraturii și al instituțiilor aflate în subordinea sau coordonarea acestora.

Art. VII. — Prevederile art. I alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în cazul Consiliului Superior al Magistraturii și al instituțiilor aflate în subordinea sau coordonarea acestora.

Art. VIII. — La articolul 5 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (3) și prin derogare de la prevederile art. 42 alin. (1) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31 decembrie 2024, pentru proiectele prevăzute la art. 2

alin. (1) lit. n¹), coridorul de expropriere este stabilit doar pe baza studiului de fezabilitate.”

Art. IX. — Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 21 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 10, după primul alineat se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Sancțiunile contravenționale complementare dispuse potrivit prevederilor alin. (1) lit. b) și b¹) se vor materializa prin aplicarea de sigilii sau alte semne distinctive cu valoare de sigiliu.”

2. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Prevederile referitoare la stabilirea și sancționarea contravențiilor din prezenta lege se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția dispozițiilor art. 32 alin. (3) teza întâi din respectiva ordonanță.”

Art. X. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (9) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, la finalizarea liceului tehnologic, generația de elevi înscrisă în clasa a IX-a în anul școlar 2025—2026 dobândește o calificare de nivel 4, conform Cadrului național al calificărilor, și acces direct pe piața muncii, în baza unui examen de certificare a calificării profesionale.

Art. XI. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 248 alin. (17) din Legea nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, în anul școlar 2025—2026 se poate organiza învățământ profesional, inclusiv dual, cu durata de minimum 3 ani, în școli profesionale care pot fi unități independente sau afiliate liceelor tehnologice, de stat sau particulare.

(2) Absolvenții învățământului profesional, care promovează examenul de certificare a calificării profesionale, dobândesc certificat de calificare profesională de nivel 3, conform Cadrului național al calificărilor, și suplimentul descriptiv al certificatului, conform Europass.

(3) Absolvenții învățământului profesional pot continua studiile în ultimii 2 ani ai învățământului liceal tehnologic pentru obținerea unui certificat de calificare profesională de nivel 4, conform Cadrului național al calificărilor, și a suplimentului descriptiv al certificatului, conform Europass.

Art. XII. — După articolul 22 din Legea sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 13 septembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 22¹, cu următorul cuprins:

„Art. 22¹. — (1) Pentru diagnosticarea, tratarea și reabilitarea persoanelor care suferă de dependențe de substanțe psihoactive sau alte comportamente adictive se pot organiza în cadrul spitalelor publice sau private centre pentru tratamentul adicțiilor care vor funcționa la nivel de secție, precum și centre pentru consiliere și monitorizare a persoanelor cu comportamente adictive.

(2) Condițiile de organizare și funcționare se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății.”

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

p. Ministrul sănătății,

Alexandru-Florin Rogobete,

secretar de stat

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,

Cristian-Vasile Bitea,

secretar general

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Florin-Ionuț Barbu